Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 6. Warszawa, dnia 20 lutego 1938 r. **Rok XXI.**

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 1 zł.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. **Nr. 30-197** „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych" zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn."

Sprzedaż numerów pojedyńczych i ubiegłych roczników — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Intendentura) Warszawa, ul. Nowy Świat 69, tel. 663-97.

Wysyłka pojedyńczych numerów i roczników za zaliczeniem pocztowym.

Ogłoszenia o wydawnictwach związanych z zagadnieniami administracji państwowej przyjmowane są wyłącznie na warunkach podanych w Dzienniku Urzędowym Min. Spraw Wewn. z dn. 31 stycznia 1938 r. Nr. 4, poz. 14 po uprzednim wpłaceniu należności na konto czekowe Dziennika Urzędowego M. S. Wewn. Nr. 30197 z podaniem tytułu wpłaty.

Ceny ogłoszeń: cała strona 50 zł., 1/2 str. 30, 1/4 str. — 15 zł.

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.

Adres Administracji: Nowy Świat 69, tel. 678-40.

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

III. PISMA OKÓLNE.

B. PRZEDRUKI.

I. DZIENNIK USTAW R. P. Nr. Nr. 8—9.

II. MONITOR POLSKI Nr. Nr. 29 — 38.

III. INNE WYDAWNICTWA.

A.

III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

24.

PISMO OKÓLNE

z dnia 11 lutego 1938 r.

o zbiórce Polskiego Białego Krzyża.

(Nr AP. 2-63).

Do

P. P. Wojewodów (wszystkich z wyjątkiem śląskiego), Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Na prośbę Zarządu Naczelnego Polskiego Białego Krzyża Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zmienia ustalony w piśmie z dnia 11 października 1933 r. Nr AP. 2-115/3/33 termin „Tygodnia P. B. K" i prosi o zarezerwowanie począwszy od roku bieżącego czasokresu od 10 do 15 maja włącznie, jako terminu na stałe tego obchodu.

Dalsza treść powołanego pisma pozostaje bez zmian.

(—) Michałowski
DYREKTOR DEPARTAMENTU

25.

PISMO OKÓLNE

z dnia 11 lutego 1938 r.

o sposobie obliczania należności za środki przewozowe na rzecz wojska.

(Nr Wojsk. Ł. 2-3).

Do

Urzędów Wojewódzkich (wszystkich) i Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje w załączeniu odpis rozkazu Ministerstwa Spraw Wojskowych Biuro Administracji Armii z dnia 6 lutego b. r. Nr 1002-Og./P, wydanego do Dowódców O. K. w sprawie nowego obliczania należności za środki przewozowe (konne) na rzecz wojska w czasie pokoju.

Rozkaz ten uzgodniony został z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i należy przyjąć go do wiadomości i stosowania przy ustalaniu w porozumieniu z władzami wojskowymi wymienionych stawek wynagrodzenia za środki przewozowe (konne) na rzecz wojska.

Tym samym przestaje być aktualnym zarządzenie Ministerstwa Spraw Wewnetrznych z dnia 31 października 1929 r. Nr AA. 102/1, dotyczące wysokości stawek wynagrodzenia za wspomniane środki przewozowe.

Za DYREKTORA BIURA WOJSKOWEGO
(—) Lubodziecki
KIEROWNIK REFERATU

Zał. do poz. 25.

MINISTERSTWO
SPRAW WOJSKOWYCH
Biuro Administracji Armii
Nr. 1002-Og./P.

Warszawa,
dnia 6.II.1938 r.

Obliczanie należności za środki przewozowe.

Dążąc do ujednostajnienia na terenie całego Państwa metody ustalania stawek wynagrodzenia za środki przewozowe konne dostarczone na potrzeby wojska, na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12.XI.1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 883) i rozporządzenia wykonawczego z dnia 19 X 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 613), polecam przy uzgadnianiu tych spraw z właściwymi wojewodami, stosować się do następujących wytycznych:

1) Stawki wynagrodzenia *powinny być ustalone wyłącznie za czas zajęcia* środka przewozowego, przy czym powinny być określone za czas:

a) do 6 godz.
b) od 6 do 12 godz.
c) od 12 do 24 godz.
d) od 24 do 36 godz.

2) Do czasu zajęcia środka przewozowego należy doliczać czas zużyty od chwili opuszczenia stałego miejsca zamieszkania do chwili powrotu do tegoż miejsca.

3) Czas zużyty do stawienia się na wyznaczone miejsce i powrotu do stałego miejsca zamieszkania należy obliczać, przyjmując za podstawę szybkość poruszania się 7 km. na godzinę.

4) Stawki powinny obejmować koszty wyszczególnione w § 4 rozporządzenia wykonawczego (Dz. U. R. P. Nr. 82/29, poz. 613).

5) By zbliżyć się do rzeczywistej równowartości świadczenia — należy przewidzieć 25% zwiększenia stawek na okres intensywnych robót rolnych, gdy popyt na środki przewozowe wzmaga się.

6) Zróżniczkowanie stawek w/g stref (warunków lokalnych) jest pożądane, natomiast zróżniczkowania w zależności od stopnia wykorzystania środka przewozowego (z ładunkiem lub bez) nie należy stosować.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje przy ustalaniu stawek na r. 1938 i lata następne. Jeżeli jednak na r. 1938 stawki zostały już ustalone w myśl poprzednich wytycznych, wówczas no-

we zasady należy stosować poczynając od r. 1939.

W związku z powyższym unieważniam zarządzenie M. S. Wojsk. Biuro Og. Adm. L. 1057/29 z dn. 18 VI.1929 r. w części dotyczącej systemu obliczania stawek za środki przewozowe konne, a w części dotyczącej systemu obliczania stawek za środki przewozowe mechaniczne—utrzymuję w mocy.

II WICEMINISTER SPRAW WOJSKOWYCH
SZEF ADMINISTRACJI ARMII
(—) inż. Litwinowicz
gen. bryg.

26.

PISMO OKÓLNE

z dnia 11 lutego 1938 r.

o projektach szkół powszechnych.

(Nr BB. 13 9-37).

Do

P. P. Wojewodów (oprócz śląskiego) i Prezydentów Miast.

W ślad za okólnikiem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr 36 z dnia 15 maja 1936 r. (Nr BB. 21-495 — Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 14) w sprawie uproszczenia trybu postępowania przy wydawaniu pozwoleń na budowę szkół powszechnych, który to okólnik obowiązuje nadal, Ministerstwo podaje do wiadomości P. P. Wojewodów i P. P. Prezydentów Miast, że okólnik Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 17 listopada 1936 r. Nr I. Bud. — 1534/36 wraz z instrukcją w sprawie gotowych projektów szkół powszechnych rozciąga się i na projekty opublikowane w wydawnictwie „Publiczne Szkoły Powszechne pierwszego stopnia — Teren — Budynki — Sprzęty—1937", które są zaakceptowane przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i opatrzone odpowiednią adnotacją.

(—) inż. Stawiski
DYREKTOR DEPARTAMENTU

27.

PISMO OKÓLNE

z dnia 12 lutego 1938 r.

o postępowaniu w przypadkach zbiegu terminu ćwiczeń rezerwisty z terminem spełnienia zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego.

(Nr Wojsk. F-14-1)

Do

Urzędów Wojewódzkich, Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę i Starostw.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyła do wiadomości odpis pisma M. S. Wojsk. Nr 1006-24/I Og.

O powyższym zarządzeniu należy zawiadomić zarządy gmin.

Za DYREKTORA BIURA WOJSKOWEGO
(—) Lubodziecki
KIEROWNIK REFERATU

MINISTERSTWO
SPRAW WOJSKOWYCH
DEPARTAMENT UZUPEŁNIEŃ

Nr 1006-24/I Og.
tel. wewn. 2273.
Warszawa, dnia 31.I.1938 r.

Na zapytanie jednego z Dowódców O. K. wyjaśniam, że w razie zbiegu terminu odbycia ćwiczeń w rezerwie z terminem spełnienia zastępczego obowiązku wojskowego należy danego rezerwistę powołać do odbycia ćwiczeń i zawiadomić o tym właściwy zarząd gminy, celem przesunięcia terminu pełnienia zastępczego obowiązku wojskowego na czas po zwolnieniu powołanego z szeregów.

SZEF DEPARTAMENTU UZUPEŁNIEŃ
(—) Smykal
płk. dypl.

B.

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 9 lutego Nr 8 Rok 1938

Poz. 45. Ustawa z dnia 1 lutego 1938 r. o przedłużeniu obniżenia komornego.

Art. 1. (1) Obniżenie komornego, przyznane art. 1 i 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. w sprawie obniżenia komornego oraz zmiany ustawy o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 504), przedłuża się na czas od dnia 1 grudnia 1937 r. do dnia 31 grudnia 1938 r.

(2) Począwszy od dnia 1 stycznia 1939 r. wysokość komornego wzrastać będzie co kwartał o 2½% podstawowego komornego aż do osiągnięcia wysokości pełnego podstawowego komornego.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, a także innym właściwym ministrom, o ile chodzi o wysokość komornego w budynkach, nie podlegających ochronie lokatorów, a należących do Skarbu Państwa, banków państwowych, związków samorządu terytorialnego, za-

kładów ubezpieczeń społecznych oraz innych instytucyj prawa publicznego.

Art. 3. (1) Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Przepisy jej obowiązują na obszarze województwa śląskiego tylko, jeżeli chodzi o wysokość komornego w budynkach, nie podlegających ochronie lokatorów, a należących do Skarbu Państwa, banków państwowych, związków samorządu terytorialnego, zakładów ubezpieczeń społecznych oraz innych instytucyj prawa publicznego.

Poz. 46. Ustawa z dnia 1 lutego 1938 r. o budowie normalnotorowej kolei Szczakowa — Bukowno.

Poz. 47. Ustawa z dnia 1 lutego 1938 r. o budowie normalnotorowej kolei Wieliszew — Nasielsk.

Poz. 48. Ustawa z dnia 1 lutego 1938 r. o dodatkowym kredycie na rok 1937/38 na pomoc dla gospodarstw rolnych, dotkniętych klęskami żywiołowymi.

Poz. 49. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 17 stycznia 1938 r. o kasowości i rachunkowości izb rolniczych.

Poz. 50. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 22 stycznia 1938 r. o sposobie udowodnienia czynnego udziału w walkach o niepodległość Państwa Polskiego.

Na podstawie art. 2 ust. (2) ustawy z dnia 2 lipca 1937 r. o zapewnieniu pracy i o zaopatrzeniu uczestników walk o niepodległość Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 464) zarządzam co następuje:

§ 1. Czynny udział w walkach o niepodległość Państwa Polskiego, uprawniający do ubiegania się o pracę w trybie i na warunkach ustawy z dnia 2 lipca 1937 r. o zapewnieniu pracy i o zaopatrzeniu uczestników walk o niepodległość Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 464), stwierdza zaświadczenie, wystawione przez właściwe władze wojskowe.

§ 2. Zaświadczenie otrzymać mogą osoby, które:

a) należały do organizacyj lub formacyj niepodległościowych wymienionych w załączniku Nr 1,

b) nie należąc do organizacyj lub formacyj niepodległościowych brały czynny udział w walkach o niepodległość Państwa Polskiego.

§ 3. Władzami właściwymi do wydania zaświadczeń dla osób, należących do organizacyj lub formacyj niepodległościowych są:

1) Wojskowe Biuro Historyczne,

2) Komisja Kwalifikacyjna Polskiej Organizacji Wojskowej przy Wojskowym Biurze Historycznym,

3) Archiwum Wojskowe,

4) Dowództwo Okręgu Korpusu Nr VII,

5) Dowództwo Okręgu Korpusu Nr VIII,

w zależności od okoliczności, która z wyżej wymienionych władz oraz instytucyj przechowuje akta danej organizacji lub formacji niepodległościowej (załącznik Nr 2).

§ 4. Władzą właściwą do wydawania zaświadczeń:

a) dla osób, które nie należąc do organizacyj lub formacyj niepodległościowych, wyszczególnionych w załączniku Nr 1, brały czynny udział w walkach o niepodległość Państwa Polskiego,

b) dla osób, które z jakichkolwiek powodów nie otrzymały zaświadczenia od władzy właściwej wskazanej w § 3, jest Ogólna Komisja Orzekająca przy Wojskowym Biurze Historycznym, która wydaje zaświadczenia według wzoru, podanego w załączniku Nr 3.

§ 5. W przypadku niemożności uzyskania zaświadczenia od władz lub instytucyj, wymienionych w § 3, interesowany powinien przedstawić Ogólnej Komisji Orzekającej przy Wojskowym Biurze Historycznym oświadczenie, wystawione przez co najmniej dwóch świadków, odznaczonych Krzyżem lub Medalem Niepodległości, którzy jednocześnie z interesowanym pełnili służbę w danej organizacji lub formacji niepodległościowej, stwierdzające czynny udział interesowanego w walkach o niepodległość; podpisy świadków mają być uwierzytelnione.

§ 6. Podania o wydanie zaświadczeń, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszym, oraz zaświadczenia te są wolne od opłat stemplowych na mocy art. 142 pkt 5) oraz art. 160 ust. 1 pkt 1) ustawy z dnia 1 lipca 1936 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 64, poz. 404).

§ 7. Zaświadczenia, wydane do czasu ogłoszenia rozporządzenia niniejszego przez władze lub instytucje wojskowe, wskazane w § 3, a stwierdzające udział danej osoby w organizacjach lub formacjach niepodległościowych wymienionych w załączniku Nr 1, zachowują nadal swą ważność i zastępują zaświadczenia wymienione w § 1.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Załączniki do rozp. Min. Spraw Wojsk. z dnia 22 stycznia 1938 r. (poz. 50).

Załącznik Nr 1
do § 2.

WYKAZ ORGANIZACYJ ORAZ FORMACYJ NIEPODLEGŁOŚCIOWYCH.

L. p.	NAZWA ORGANIZACJI LUB FORMACJI	Czas działalności niepodległościowej
1	Organizacja Bojowa Polskiej Partii Socjalistycznej	od 1 sierpnia 1904 r. do 31 grudnia 1912 r.
2	Związek Walki Czynnej	od 1 czerwca 1908 r. do 6 sierpnia 1914 r.
3	Związek Strzelecki	od 1 grudnia 1910 r. do 6 sierpnia 1914 r.
4	Strzelec	od 1 grudnia 1910 r. do 6 sierpnia 1914 r.
5	Armia Polska	od 1 października 1910 r. do 6 sierpnia 1914 r.
6	Polskie Drużyny Strzeleckie	od 31 lipca 1911 r. do 6 sierpnia 1914 r.
7	Sokole Drużyny Polowe	od 1 lipca 1912 r. do 6 sierpnia 1914 r.
8	Drużyny Bartoszowe	od 1 lipca 1912 r. do 6 sierpnia 1914 r.
9	Drużyny Tow. im. Kościuszki	od 1 lipca 1912 r. do 6 sierpnia 1914 r.
10	Drużyny Podhalańskie	od 1 lipca 1912 r. do 6 sierpnia 1914 r.
11	Legiony Polskie (Polski Korpus Posiłkowy, Polska Siła Zbrojna)	od 1 sierpnia 1914 r. do 11 listopada 1918 r.
12	Bajończycy	od 21 sierpnia 1914 r. do 22 sierpnia 1915 r.
13	Legion Puławski	od 18 października 1914 r. do 13 października 1915 r.
14	Brygada Strzelców Polskich	od 13 października 1915 r. do 21 lutego 1917 r.
15	Dywizja Strzelców Polskich	od 21 lutego 1917 r. do 6 sierpnia 1917 r.
16	I Korpus Polski	od 6 sierpnia 1917 r. do 7 lipca 1918 r.
17	II Korpus Polski	od 6 grudnia 1917 r. do 12 maja 1918 r.
18	III Korpus Polski	od 15 stycznia 1918 r. do 22 sierpnia 1918 r.
19	Oddział Polski w Odesie	od 23 listopada 1917 r. do 20 kwietnia 1918 r.
20	Polska Oddzielna Brygada na Kaukazie	od 25 grudnia 1917 r. do 26 lipca 1918 r.
21	Oddział na Murmaniu	od 29 czerwca 1918 r. do 11 listopada 1918 r.
22	Oddział na Kubaniu	od 24 sierpnia 1918 r. do 11 listopada 1918 r.
23	IV Dywizja Gen. Żeligowskiego	od 23 października 1918 r. do 11 listopada 1918 r.
24	V Dywizja Syberyjska	od 23 czerwca 1918 r. do 11 listopada 1918 r.

L. p.	NAZWA ORGANIZACJI LUB FORMACJI	Czas działalności niepodległościowej
25	Armia Polska we Francji	od 4 czerwca 1917 r. do 11 listopada 1918 r.
26	Polska Organizacja Wojskowa	od 1 września 1914 r. do 6 kwietnia 1923 r.
27	Zarządy Związków Wojskowych Polaków	od 24 marca 1917 r. do 1 lipca 1918 r.
28	Naczelny Polski Komitet (Naczpol)	od 21 czerwca 1917 r. do 31 stycznia 1918 r.
29	Naczelna Rada Polskiej Siły Zbrojnej	od 1 lutego 1918 r. do 4 marca 1918 r.
30	Organizacja Werbunkowo-Agitacyjna	od 13 maja 1918 r. do 5 stycznia 1919 r.
31	Pogotowie Bojowe Polskiej Partii Socjalistycznej	od 11 maja 1918 r. do 11 listopada 1918 r.
32	Oddziały Obrony Lwowa	od 1 listopada 1918 r. do 20 listopada 1918 r.
33	Organizacje przygotowawcze do powstania wielkopolskiego: a) Batalion Pograniczny Nr 1 w Szczypiornie b) Rada Robotników i Żołnierzy c) Służba Straży i Bezpieczeństwa d) Organizacja Wojskowa Pomorze (Towarzystwo b. żołnierzy)	 od 10 listopada 1918 r. do 18 lutego 1919 r. od 10 listopada 1918 r. do 18 lutego 1919 r. od 10 listopada 1918 r. do 18 lutego 1919 r. od 27 grudnia 1918 r. do 10 sierpnia 1919 r.
34	Oddziały i instytucje wojska wielkopolskiego	od 27 grudnia 1918 r. do 18 lutego 1919 r.
35	Straż Ludowa i Obrona Krajowa (na Pomorzu)	od 10 listopada 1918 r. do 10 lutego 1919 r. (do 10 sierpnia 1919 r.)
36	Pułk Strzelców im. Bartosza Głowackiego	od 1 listopada 1917 r. do 6 kwietnia 1918 r.
37	Oddział Mikuliniecki	od 16 października 1918 r. do 2 kwietnia 1919 r.
38	Oddziały Polskie we Włoszech	od 1 grudnia 1917 r. do 5 listopada 1918 r.
39	Legion w Finlandii	od 24 kwietnia 1917 r. do 1 marca 1918 r.
40	Samoobrona Ziemi Grodzieńskiej	od 12 listopada 1918 r. do 1 marca 1919 r.
41	Samoobrona Litwy i Białorusi	od 28 października 1918 r. do 1 stycznia 1919 r.
42	Partyzancki Oddział mjr. Dąbrowskiego	od 6 stycznia 1919 r. do 1 lutego 1919 r.
43	Powstanie śląskie: pierwsze „ „ drugie „ „ trzecie	od 15 sierpnia 1919 r. do 26 sierpnia 1919 r. od 19 sierpnia 1920 r. do 25 sierpnia 1920 r. od 2 maja 1921 r. do 25 czerwca 1921 r.
44	Ochotnicza Legia Kobiet	od 1 listopada 1918 r. do 1 lutego 1922 r.

Załącznik Nr. 2
do § 3.

Wykaz władz oraz instytucyj wojskowych przechowujących akta organizacyj i formacyj niepodległościowych.

L. p.	Władza lub instytucja wojskowa	Przechowuje akta formacyj lub organizacyj niepodległościowych	Uwagi
1	Wojskowe Biuro Historyczne	Organizacji Bojowej P. P. S., Związku Walki Czynnej, Związku Strzeleckiego, Strzelca, Armii Polskiej, Polskich Drużyn Strzeleckich, Drużyn Bartoszowych, Drużyn Tow. im. Kościuszki, Drużyn Podhalańskich, Pogotowia Bojowego Polskiej Partii Socjalistycznej, Oddziału Mikulinieckiego, Polskiej Organizacji Wojskowej, Sokolich Drużyn Polowych.	
2	Komisja Kwalifikacyjna P. O. W. przy Wojskowym Biurze Historycznym	Polskiej Organizacji Wojskowej.	
3	Archiwum Wojskowe	Legionów Polskich (Polskiego Korpusu Posiłkowego, Polskiej Siły Zbrojnej), Bajończyków, Legionu Puławskiego, Brygady Strzelców Polskich, Dywizji Strzelców Polskich, I Korpusu Polskiego, II Korpusu Polskiego, III Korpusu Polskiego,	

L. p.	Władza lub instytucja wojskowa	Przechowuje akta formacyj lub organizacyj niepodległościowych	Uwagi
3	Archiwum wojskowe	Oddziału Polskiego w Odesie, Polskiej Oddzielnej Brygady na Kaukazie, Oddziału na Murmaniu, Oddziału na Kubaniu, IV Dywizji Gen. Żeligowskiego, V Dywizji Syberyjskiej, Armii Polskiej we Francji, Zarządów Związków Wojskowych Polaków, Naczelnego Polskiego Komitetu (Naczpol), Naczelnej Rady Polskiej Siły Zbrojnej, Organizacji Werbunkowo Agitacyjnej, Oddziałów Obrony Lwowa, Pułku Strzelców im. Bartosza Głowackiego, Oddziałów Polskich we Włoszech, Legionu w Finlandii, Samoobrony Ziemi Grodzieńskiej, Samoobrony Litwy i Białorusi, Partyzanckiego Oddziału mjr. Dąbrowskiego, Pierwszego, drugiego i trzeciego Powstania Śląskiego, Ochotniczej Legii Kobiet.	
4	Dowództwo Okręgu Korpusu Nr VII w Poznaniu	Batalionu Pogranicznego Nr 1 w Szczypiornie, Rady Robotników i Żołnierzy, Służby Straży i Bezpieczeństwa, Oddziałów i instytucyj wojska wielkopolskiego, Straży Ludowej i Obrony Krajowej.	zależnie od obszaru działalności
5	Dowództwo Okręgu Korpusu Nr VIII w Toruniu	Organizacji Wojskowej Pomorze (Towarzystwo b. żołnierzy), Straży Ludowej i Obrony Krajowej.	,,

Uwaga. Załącznika Nr. 3 nie przedrukowano.

Poz. 51. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 25 stycznia 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie umiejętności zawodowej do prowadzenia koncesjonowanego przemysłu wyrobu syntetycznych barwników organicznych oraz syntetycznych półproduktów organicznych służących do wyrobu barwników i materiałów wybuchowych.

Poz. 52. Oświadczenie rządowe z dnia 23 grudnia 1937 r. w sprawie złożenia przez Czechosłowację i Bułgarię dokumentów ratyfikacyjnych konwencji z dnia 27 lipca 1929 r. o polepszeniu losu rannych i chorych w armiach czynnych.

Poz. 53. Oświadczenie rządowe z dnia 28 grudnia 1937 r. w sprawie złożenia przez Czechosłowację i Bułgarię dokumentów ratyfikacyjnych konwencji z dnia 27 lipca 1929 r. dotyczącej traktowania jeńców wojennnych.

z 15 lutego Nr 9 Rok 1938

Poz. 54. Ustawa z dnia 5 lutego 1938 r. o spłacie niektórych wierzytelności hipotecznych.

Poz. 55. Ustawa z dnia 5 lutego 1938 r. o ułatwieniach w zaciąganiu pożyczek w listach zastawnych.

Poz. 56. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 lutego 1938 r. o ustaleniu na rok 1938 wykazu imiennego nieruchomości podlegających przymusowemu wykupowi.

Poz. 57. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 lutego 1938 r. o ustaleniu planu parcelacyjnego na rok 1939.

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

z 7 lutego Nr 29 Rok 1938

Poz. 22. Zarządzenie o nadaniu Krzyża Zasługi za Dzielność wzamian za Brązowy Krzyż Zasługi.

Poz. 23. Uchwała Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1938 r. w sprawie dodatkowego kredytu na rok 1937/38 na pomoc lekarską dla funkcjonariuszów państwowych.

Poz. 24. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 stycznia 1938 r. o wyznaczeniu terminów zebrań wyborczych i pierwszego zebrania pełnomocników w Radomskim Towarzystwie Kredytowym Miejskim.

z 8 lutego Nr 30 Rok 1938

Poz. 25. Obwieszczenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 24 stycznia 1938 r. w sprawie ustalenia na trzechlecie 1937/38, 1938/38 i 1939/40 przeciętnej zawartości skrobi w ziemniakach jako elementu kalkulacji podstawowych wojewódzkich cen nabycia spirytusu.

z 9 lutego Nr 31 Rok 1938

Poz. 26. Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 28 stycznia 1938 r. L. D. VI. 600/3/38 w sprawie cofnięcia firmie „Pantarei" zezwolenia na prowadzenie eksportowego wolnego składu cukru w Gdyni.

Poz. 27. Obwieszczenie Urzędu Długów Państwa z dnia 1 lutego 1938 r. w sprawie wylosowanych Bonów Funduszu Inwestycyjnego.

---

z 10 lutego Nr 32 Rok 1938

Poz. 28. Instrukcja Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1938 r. o nadawaniu medalu „Za Długoletnią Służbę".

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 8 stycznia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 11) wydaję instrukcję następującą:

Osoby objęte ustawą.

§ 1.

Prawo do medalu uzyskują pracownicy tak umysłowi, jak fizyczni, niezależnie od rodzaju i charakteru wykonywanej pracy, którzy pozostawali lub pozostają w stosunku służbowym do Państwa, albo instytucji publiczno-prawnych, bez względu na to, czy podstawą zawiązania tego stosunku było mianowanie, wybór, czy też umowa.

§ 2.

Prawo do medalu służy w szczególności:

1) urzędnikom, niższym funkcjonariuszom państwowym (śląskim) i pracownikom kontraktowym we wszystkich działach zarządu państwowego,

2) sędziom, prokuratorom, pisarzom hipotecznym, notariuszom asesorom i aplikantom sądowym w sądach powszechnych i szczególnych.

3) oficerom służby stałej i podoficerom zawodowym w wojsku i marynarce wojennej,

4) funkcjonariuszom Policji Państwowej (śląskiej), Korpusu Ochrony Pogranicza, Straży Granicznej i Straży Więziennej.

5) profesorom, zastępcom profesorów, nauczycielom i naukowym siłom pomocniczym we wszystkich zakładach naukowych państwowych i publicznych,

6) pracownikom przedsiębiorstw, monopolów, banków i innych instytucji i zakładów państwowych oraz funduszów,

7) członkom i pracownikom organów zarządzających i wykonawczych samorządu terytorialnego oraz pracownikom przedsiębiorstw i zakładów tego samorządu,

8) członkom i pracownikom organów wykonawczych samorządu gospodarczego (izb przemysłowo-handlowych, rolniczych, rzemieślni-

czych, adwokackich i t. p.), oraz pracownikom przedsiębiorstw i zakładów tego samorządu,

9) pracownikom ubezpieczeń społecznych, Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych i innych związków i zakładów publiczno-prawnych.

Sposób zaliczania dziesięcioleci.

§ 3.

Do okresów dziesięcioletnich należy wliczać służbę rzeczywistą od daty zawiązania stosunku służbowego, nie wcześniej jednak, niż od dnia 11 listopada 1918 r.; do okresów tych wlicza się również czas obowiązkowej i ochotniczej służby wojskowej, a także czas ćwiczeń wojskowych.

Przepisów o korzystniejszym zaliczaniu czasu służby nie stosuje się.

Przerw w faktycznym pełnieniu służby w czasie trwania stosunku służbowego lub po jego rozwiązaniu, a przed zawiązaniem nowego stosunku, nie zalicza się. Za przerwę w czasie trwania stosunku służbowego uważa się okres czasu, który z mocy przepisów obowiązujących w danym dziale służby nie ulega zaliczeniu do służby czynnej.

Władze uprawnione do nadawania medalu.

§ 4.

Medal nadają:

1) w czasie trwania stosunku służbowego— właściwi Ministrowie, a w działach służby nie podlegających Ministrom — kierownicy właściwej władzy naczelnej, bądź też upoważnieni kierownicy władz bezpośrednio podległych w toku instancji;

2) emerytom państwowym, oraz osobom otrzymującym zaopatrzenie na podstawie przepisów odrębnych (nie pobierającym wynagrodzenia umownego z tytułu pracy w służbie Państwa lub instytucji publiczno-prawnej) — kierownicy właściwej, dla ostatnio pełnionej służby, władzy naczelnej, bądź też upoważnieni przez nich kierownicy władz bezpośrednio podległych w toku instancji, — na podstawie wniosku władzy lub instytucji wypłacającej zaopatrzenie;

3) osobom, które już nie pozostają w stosunku służbowym z tytułu pracy w służbie Państwa lub instytucji publiczno-prawnych, a nie pobierają zaopatrzenia emerytalnego — władza właściwa do nadawania medalu funkcjonariuszom (pracownikom) tego urzędu, instytucji, zakładu i t p., w którym ostatnio dana osoba pełniła służbę.

Sposób i terminy nadawania medalu.

§ 5.

Nadanie medalu następuje z urzędu:

1) w czasie trwania stosunku służbowego:

— osobom, które już uzyskały lub do dnia 1 kwietnia 1938 r. uzyskają prawo do medalu brązowego — w terminie do dnia 15 maja 1938 r.;

— osobom, które uzyskają prawo do medalu (brązowego, srebrnego, złotego) po dniu 1 kwietnia 1938 r. w ciągu 8 tygodni od dnia uzyskania tego prawa;

2) emerytom państwowym oraz osobom, które otrzymują zaopatrzenie na podstawie przepisów odrębnych i nie pobierają wynagrodzenia umownego z tytułu pracy w służbie Państwa lub instytucyj publiczno-prawnych, a którzy uzyskali lub uzyskają do dnia 1 kwietnia 1938 r. prawo do medalu — w terminie do dnia 1 października 1938 r.;

3) osobom nie pozostającym w stosunku służbowym z tytułu pracy w służbie Państwa lub instytucji publiczno-prawnych i które nie pobierają zaopatrzenia emerytalnego — po uprzednim stwierdzeniu w rejestrze skazanych, czy osoby te nie były skazane na utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych w ciągu 6 miesięcy od dnia zawiadomienia o obecnym adresie.

W czasie trwania postępowania karnego lub dyscyplinarnego medalu nie należy nadawać.

Nadanie medalu będzie stwierdzone dyplomem według wzoru, załączonego do instrukcji niniejszej *).

Zgłoszenia osób, którym medal nie został nadany.

§ 6.

Jeżeli nadanie medalu osobie, która uzyskała prawo do niego, nie nastąpi z urzędu w terminach, ustalonych w § 5, osoba ta może wnieść zgłoszenie do władzy określonej w § 4.

Zgłoszenia można dokonać zarówno ustnie do protokołu, jak pisemnie.

Osoby pozostające w służbie powinny wnosić zgłoszenia w drodze służbowej.

Osoby wymienione w § 5, ust. 1, pkt 3, dokonując zgłoszenia, powinny podać dane, stwierdzające uprawnienie do medalu (dokładny przebieg co najmniej 10-letniej służby z wyszczególnieniem miejsc służbowych).

Odmowa nadania medalu.

§ 7.

Orzeczenia władzy, stwierdzające brak warunków, uzasadniających prawo do medalu, powinny odpowiadać przepisom art. 75 i 76 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu administracyjnym. Orzeczenia te wydaje właściwa władza naczelna, która zawiadamia o tym każdorazowo Prezesa Rady Ministrów.

Orzeczenia wymienione w ustępie poprzedzającym należy doręczyć stronie najpóźniej w ciągu trzech miesięcy od daty dokonania zgłoszenia.

Sposób noszenia medalu.

§ 8.

Osoby nieumundurowane mogą nosić bez ograniczeń i równocześnie (w służbie i poza służbą) pełne medale (złoty, srebrny, brązowy), miniatury, bądź wstążeczki. Sposób zaś noszenia medalu przez osoby umundurowane ustalą właściwi Ministrowie w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów.

---

*) Nie przedrukowano.

Rejestracja nadanych medali.

§ 9.

Rejestrację nadanych medali prowadzą władze uprawnione do ich nadawania.

Odnotowanie nadania medalu w aktach osobowych (wykazach służbowych i t. p.) pracowników powinno odbywać się według zasad, ustalonych dla odnotowywania w aktach osobowych nadania orderów i innych odznaczeń państwowych.

Szczegółowe zarządzenia.

§ 10.

Właściwi Ministrowie wydadzą w ramach instrukcji niniejszej dalsze szczegółowe zarządzenia dla podległych (nadzorowanych), władz, urzędów, zakładów i instytucji.

Zarządzenia te należy dostosować do obowiązujących przepisów służbowych w poszczególnych działach służby.

§ 11.

W zarządzeniach, wymienionych w § 10, właściwi Ministrowie przekażą władzom bezpośrednio sobie podległym w toku instancji uprawnienia do nadawania medalu, zastrzegając sobie w każdym przypadku prawo wydawania decyzji odmownych.

§ 12.

Zarządzenia wymienione w § 10 ogłosić należy w dziennikach urzędowych.

§ 13.

Druk dyplomów wykonany będzie przez Drukarnię Państwową. Dyplomy doręcza władza, nadająca medale, bezpłatnie.

Medal będzie wybity przez Mennicę Państwową.

Uprawnieni będą nabywać medal na podstawie posiadanych dyplomów.

Statystyka nadanych medali.

§ 14.

Począwszy od 1939 r. w terminie do dnia 15 lutego każdego roku właściwe władze naczelne będą nadsyłać do Prezydium Rady Ministrów zestawienie ilości nadanych w roku ubiegłym medali z uwzględnieniem podziału odznaczonych, ustalonego w myśl §§ 2 i 5.

---

z 11 lutego Nr 33 Rok 1938

Poz. 29. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 30. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 stycznia 1938 r. o nadaniu nazwy „Stalowa Wola“ osiedlu w gromadzie Pławo w powiecie niżańskim, województwie lwowskim.

Poz. 31. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 stycznia 1938 r. w sprawie zatwierdzenia herbu miasta st. Warszawy.

z 12 lutego Nr 34 Rok 1938

Poz. 32. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 8 lutego 1938 r. o wyznaczeniu terminów zebrań wyborczych i terminu pierwszego zebrania pełnomocników w Częstochowskim Towarzystwie Kredytowym Miejskim.

Poz. 33. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 8 lutego 1938 r. o wyznaczeniu terminów zebrań wyborczych i terminu pierwszego zebrania pełnomocników w Lubelskim Towarzystwie Kredytowym Miejskim.

Poz. 34. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 8 lutego 1938 r. o wyznaczeniu terminów zebrań wyborczych i terminu pierwszego zebrania pełnomocników w Płockim Towarzystwie Kredytowym Miejskim.

z 14 lutego Nr 35 Rok 1938

Poz. 35. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 8 lutego 1938 r. o wyznaczeniu terminów zebrań wyborczych i terminu pierwszego zebrania pełnomocników w Kaliskim Towarzystwie Kredytowym Miejskim.

Poz. 36. Ogłoszenie Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 25 stycznia 1938 r. o terytoriach statystycznych.

z 15 lutego Nr 36 Rok 1938

Poz. 37. Uchwała Rady Ministrów z dnia 11 lutego 1938 r. w sprawie dodatkowych kredytów na rok 1937/38.

z 16 lutego Nr 37 Rok 1938

Poz. 38. Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie utworzenia Państwowego Zakładu Elektrycznego w Hajnówce.

z 17 lutego Nr 38 Rok 1938

Poz. 39. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 40. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 41. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego Krzyża Zasługi.

Poz. 42. Zarządzenie o nadaniu Brązowego Krzyża Zasługi.

III. Inne wydawnictwa.

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu

Nr 2 z dnia 20 stycznia 1938 r.

Poz. 57.

Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 7 stycznia 1938 r. L. D. V. 29323/3/37 w sprawie zwolnie-

nia od podatku gruntowego gruntów i lasów państwowych pozostających w zarządzie wojska.

Do
Ministerstwa Spraw Wojskowych
w miejscu.

W związku z pismem Nr 8915/Z.N./37 z dnia 13 października 1937 r. Ministerstwo Skarbu udziela następujących wyjaśnień w sprawie zwolnienia na podstawie art. 2 p. 6 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 4 listopada 1936 roku (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593) tych pozostających w zarządzie wojska gruntów i lasów państwowych, użytkowanych w celach wojskowych, które są wydzierżawiane innym osobom.

Na podstawie powołanego art. 2 p. 6 wolne są od państwowego podatku gruntowego, według dosłownego tekstu, „grunty i lasy państwowe, pozostające w zarządzie wojska, użytkowane w celach wojskowych, a nie w celach osiągania dochodu". Przepis ten przez swe ogólne sformułowanie nie pozwala na dokładne określenie gruntów, które są użytkowane w celu osiągnięcia dochodu oraz nic nie mówi o gruntach, które są lub mogą być w części wydzierżawione. Wobec tego rozstrzygnięcia wskazanego we wstępie zagadnienia należy szukać w całokształcie przepisów cytowanego dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej i w motywach ustawodawczych do niego. Na tej drodze dochodzi się do stwierdzenia, że prawo do zwolnienia przysługuje gruntom i lasom, pozostającym w zarządzie wojska, których głównym przeznaczeniem jest bezpośrednie i trwałe służenie celom wojskowym. Z tego zaś płynie dalszy zasadniczy wniosek, iż grunty i lasy, o których mowa, jeżeli nie tracą trwale wymienionych cech, nie zostają pozbawione prawa do zwolnienia, przewidzianego w art. 2 p. 6 dekretu. A zatem grunty i lasy państwowe, pozostające w zarządzie wojska i służące celom wojskowym, które w części zostają wydzierżawione, również mają prawo do zwolnienia od państwowego podatku gruntowego pod warunkiem, że przez wydzierżawienie nie utraciły swych cech zasadniczych.

Natomiast prawo do zwolnienia od podatku nie będzie przysługiwało gruntom i lasom państwowym, pozostającym wprawdzie w zarządzie wojska, lecz nie mającym na celu bezpośredniego służenia potrzebom wojskowym (np. grunty przeznaczone wyłącznie do gospodarstwa rolnego).

Zwolnienie, o którym mowa w niniejszym piśmie, przyznają urzędy skarbowe na podstawie zawiadomień (zaświadczeń) władz wojskowych przesyłanych w myśl § 3 i 84 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 250).

W końcu Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że niniejsze wyjaśnienia zostają podane do wiadomości i stosowania wszystkim władzom skarbowym.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
(—) Dr Lubowicki.

Nr 3 z dnia 31 stycznia 1938 r.

Poz. 82.

Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 25 stycznia 1938 r. L. D. V. 1329/1/38 w sprawie egzekucji grzywien i kar pieniężnych administracyjnych grzywien szkolnych oraz należności ulegających przedawnieniu.

Do
wszystkich izb skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz wszystkich urzędów skarbowych.

Ministerstwo Skarbu otrzymuje zażalenia wierzycieli na powolność egzekucji niektórych ich należności, przez co zatraca się cel społeczny tych należności, bądź powstaje przedawnienie w sprawie przymusowego ich ściągnięcia.

Spośród należności pierwszej grupy wymienić należy grzywny i kary pieniężne, nakładane przez władze administracji ogólnej, oraz grzywny nakładane przez władze szkolne. Grzywny i kary pieniężne nakładane przez władze administracji ogólnej mogą osiągnąć swój cel, t. j. wzmóc poczucie porządku prawnego, tylko wtedy, gdy ściągane są niezwłocznie. To samo dotyczy grzywien nakładanych przez władze szkolne celem skłonienia niedbałych czy opornych rodziców do regularnego posyłania dzieci do szkoły.

Spośród należności drugiej grupy należy szczególnie wymienić daniny komunalne i świadczenia socjalne. Daniny komunalne znajdują się w specjalnej sytuacji prawnej, bowiem w myśl art. 59 ust. 5 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z r. 1936 Nr 64, poz. 454) przedawnia się po upływie 3 lat, licząc od dnia, w którym przypadał termin ich płatności, nie tylko prawo do przymusowego ich ściągnięcia, ale również przedawniają się same daniny. Jeśli chodzi o świadczenia socjalne, to w myśl art. 231 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) oraz art. 110 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 911) prawo przymusowego ściągnięcia składek ubezpieczeniowych, należnych w myśl tych aktów ustawodawczych, przedawnia się z reguły po 3 latach.

Ministerstwo Skarbu zwraca więc uwagę urzędom skarbowym na powyższe i poleca baczyć, aby przy układaniu planów egzekucyjnych grzywny i kary pieniężne oraz należności, które ulegają przedawnieniu, były w pierwszym rzędzie uwzględniane i w szybkim tempie ściągane.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
(—) Dr Lubowicki.

Drukarnia Gaz. Adm. i P. P., Warszawa, Trębacka 11.